

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Primo: vt[rum] ista p[...] discussio sit origo siue p[ri]ncipiu[m] vere
co[n]tritio[n]is. S[e]c[und]o quo[d] aut qualiter/ aut quis modus obseruari
debet in tali discussione. Tertio qua[n]ta esse ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

Primum dubium

Prætere nitit cito plectraf. Hec est causa in re natura: ut quecūq; veloci ad pfectū tendit sine dubio celerit fiant: sicut herbe q̄ rāto festini⁹ pereunt q̄to celeri⁹ crescūt. Et p̄o p̄ arbores alia radice fundate: ideo pdurāt diut⁹: q̄ q̄ dactm ad pfectū pueniūt. Hec Iust. Ut q̄ ad adq̄sitionē p̄e p̄ritiōis debito ordine pcedam⁹ expedit a modicis ac minimis incipere ut ad altiora scādere valeam⁹. Et tō optet primo ut peccator diligēter interiora cordis sui discutat sic: ut fiat vna diligēs recordatio vl̄ discussio oim p̄ctōz mortaliū de q̄b; peccata erit ania nō fuit prius sufficēter p̄trita z hūilitata. Nā teste Chrysostomo nulla p̄ salute aie rōnal p̄t esse tal̄ exhortatio q̄lis est p̄ctōz recogitatio. Sz ad maiorē euidētiam eoz q̄ dicenda sunt tria dubia nobis differēda occurrunt.

Primo: ut ista p̄ctōz discussio sit origo siue p̄ncipiū vere cōtritiōis. Secūdo quō aut qualiter/aut quis modus obseruari debet in tali discussione. Tertio quāta esse debet talis recordatio siue discussio peccatorz.

Præterea p̄mū dubiū plura occurrēt ad scribendū. q̄ p̄ter materie dignitatē semp̄ exuberat ratio differēdi. Sed ne videar quare eos q̄ scripta nostra dignabunt p̄legere intēdo sub breuib; singula p̄stringere. Et forsitan hec vtili⁹ p̄derūt. q̄ teste Grego. Sepe alimēta q̄ min⁹ sufficiūt / auidius sumunt. Lucētis q̄ omittit: Pro resolutiōe hui⁹ dubij cōsiderandū est q̄ tota intentio n̄ra fert̄ ad clare ostēdendū p̄ correctiōe vite meliorz lāguēt̄ ac sitietis aie. Nā iustissimā: scripsimā: p̄ssimā: meritissimā deo p̄ter z angel̄ ḡssimā p̄clusionē videlz q̄ fons origo: causa: z fundamētū salutis aie rōnal̄ est/ scilicet ac p̄p̄tas iniquitates recognoscere. Et tō pro obtinēda gr̄a sp̄ssēti nulla melior: nulla gratior: nulla iustior p̄t fieri exhortatio q̄ ip̄a p̄ctōz nostrōz recogitatio. Talis q̄ppe p̄ctōz discussio siue exāmiatio p̄p̄te d̄r z est p̄ncipiū salutis ac vere p̄ritiōis. Hec aut̄ p̄tatas mltis varijsq; modis p̄bari p̄t. Et primo p̄ aureas snias tā sc̄ōz doctōz q̄ diuinaz scripturaz. Secūdo per famosissima exēpla ḡssimoz p̄ctōz q̄ tādem p̄ sui recognitiōe saluari sunt. Tertio vlt̄ debim⁹ q̄liter ad discutiendū ac rememorādū p̄p̄tas iniquitates exctamur exēplo aq̄le: cerui: atq; serpentis: q̄ hec tria aialia renouant̄ ad iuuentutē. In p̄m̄is igit̄ sc̄ire optet q̄ oēs doctores catholici q̄si tube sp̄ssēti affirmāt: q̄ ad placādū irā oipotēt̄ ac miserēt̄ dei nullū efficac⁹ remediū h̄r̄i p̄t q̄ p̄ctā sua recognoscere ac memorari. vñ Aug. in libello de cordis p̄ritiōe sic ait. Quā rō mag⁹ q̄s icelligit mala sua: rāto ampli⁹ suspirat z gemit. Meditatio sc̄q̄de parit p̄sciam: p̄scia cōpunctiōe: cōpunctiōe deuotiōe: deuotiōe p̄mendat oīōnē. Meditatio h̄o ad cognitiōe sui illuminat. In cōpunctiōe vero ex p̄side ratiōe: maloz suoz cor̄ intēso dolore rāgit. hec Aug. Idē testat̄ Iust. in. ij. lib. de sum. bo. c. xij. vbi diffinit̄ p̄ritiōe d̄r sic. Cōtritiō est cōpunctiō cordis z hūilitas mēt̄s cū lachrymis veniēs de recordatiōe p̄cti z timore iudicij. In q̄ bus p̄bis tria de p̄ritiōe rāgun⁹ ab Iust. Primo em̄ expr̄mit̄ rōnē nois dicēs p̄ritiō est hūilitas mēt̄s. Sic em̄ sup̄bia est inistū omis p̄cti p̄ quā h̄o sensus suo inherēs a mādāt̄ diuie leḡ recedit. Sic h̄o p̄rit⁹ p̄ hūilitatē appropinq̄ ad deū z a p̄p̄io sensu recedit hūiliat⁹. Secūdo rāgit modū exteriorē ip̄ius p̄ritiōis sic d̄r. Cum lachrymis veniēs: q̄ amaricat̄ peccatrix aia in recordatiōe p̄p̄te iniquitatis z deinde ab intimo cordis trahit suspiria z p̄umpit in lachrymas. Sz nota q̄ iste effect⁹ lachrymaz exterior nō est de necessitate sz de bñ d̄e ut inq̄ Petr⁹ de rarātafia in. liij. sen. di. xvij. Tertio expr̄mit̄ p̄ncipiū p̄ritiōis cū subiūgit d̄r. Veniēs de recordatiōe p̄cti z timore iudicij. Nā p̄sideratio p̄p̄te iniquitatis ac timor iudicij d̄r: exctat̄ p̄ctōre ad cordis p̄ritiōe ut lat⁹ expr̄t cabim⁹. Sz nota h̄ q̄ timor sine spe nō p̄ritiōe sz desperationē posset facere ut d̄r scr̄us Tho. in. liij. sen. di. xvij. vbi q̄rit̄ vtrū p̄ritiō sit dolor: de p̄ctis volūtarie assumept⁹. Et tō spes diuine mie d̄r esse cā p̄ritiōis. Et Iā Greg. in. liij. li.

Funda
mētū sal
lutē p̄ca
suar cog
noscere

Diffinit
tio cōtri
tionis.

Dubium primum Fo. VI.

moral. c. xxi. sic ait. Dū pctm̄ q̄sq̄ qd̄ fecit intelligit: dū p̄tatis sue neq̄tatis
 subellit̄ pensat/merore mentē obnubilat: z q̄st̄ p̄cūso serene letete aere oēm in
 se trāquillitatē cordis p̄nie turbine deuastat. Itē in. ix. li. mora. c. xli. ita inq̄t.
 Sepe aut̄ ita mens in culpe recordatiōe p̄cūit: vt ad p̄p̄tationē illi^o longe
 graui^o q̄ p̄t̄ capta fuerat vigeat: z dephēsa trepidat: seq̄ ip̄am varijs mort
 bus impulsa p̄turbat. Verūt qd̄ ne vincat tentatōibz: s̄ resistēs h̄ ip̄m qd̄
 lōgo labore certaminis affligit̄ p̄horrescit. Hec Gre. Propterea Aug. in ser. v.
 de letanij̄s excitat tepidos ac frigidos sensus n̄ros ad cogitādū pctā p̄p̄ia sic
 vt. Pessimū gen^o pcti est nō intelligere pctā. Vēs qd̄ cognoscēs crimina sua
 recōcillari d̄no p̄ p̄niam p̄nt. Null^o maḡ plāgi de pctōibz d̄sign^o est/ q̄ p̄u
 tat se nō h̄ic qd̄ plāgat. Vltra em̄ delictōz genera sūt z ob h̄ periculosa: z
 maḡs noxia sunt q̄ nō extimant̄ esse pctā. Nullū em̄ malū facill^o decipit q̄ cū
 nō intelligit̄ esse malū. Hec Aug. z Joānes os aureū i epla ad hebreos: z h̄
 de pe. di. li. c. iudas ita inq̄t. Vagnū est vt q̄s pctā sua agnoscat z memoriā
 eoz p̄seuerant̄ retineat. Nullū iuenit̄ pctōz tale remediū: sic eoz p̄tinuata m̄o
 rta. Hec Chrys. Hinc Seneca moral. ad Lucil. in epla. xxvii. sic ait. Inictā ē
 salut^o cognitio pcti. Egregie mihi h̄ dixisse videt̄ epicur^o. Nā q̄ peccare se ne
 scit corrigi nō vult: deprehēdas te: optet an̄q̄ emēdas. Hec Seneca. Est p̄fecto
 nobilissimū ac potissimū p̄nie signū: imo int̄ oia nullū mirabili^o q̄ pctm̄ suū
 recoḡscere. Vñ Daud̄ in ps. alt. Qm̄ int̄q̄. meā ego coḡ. z pctm̄ meū i me est
 semp. Qui em̄ p̄t̄ recoḡscere int̄q̄tā suā ille sol^o p̄t̄ dolere: t̄c̄te Amb. Et sic
 idē scribit̄ in li. de apologia Daud̄. ca. ix. Sunt pleriq̄ q̄ in lapsibz suis gl̄ian
 tur z putant̄ ea laudē esse q̄ criminis sunt. S̄iq̄s alienū cōm̄q̄nauit̄ thoz: z pudē
 ce femine expugnauit̄ affectū. Si vidue p̄p̄strū aliq̄ fraude mutauit̄. Ali^o ne
 ce hois: latrocinij̄ in sidij̄s z raptu vluere: putat̄ esse p̄tū. Nōnulli circūuenti
 re ac fallere arbitrant̄ esse sapie. Ex his oibz null^o p̄t̄ d̄scere cū Daud̄. Qm̄
 int̄q̄tā meā ego aḡsco: s̄ ille sol^o q̄ p̄t̄ dolere qd̄ fecerit: p̄denare qd̄ delictū
 quē sua vicia cōpungūt. Et paz. j. ita subiūgit. Insuper em̄ delectat̄ erroribz
 suis z nouis vetera obubzādo pctis se extimat̄ adiuuari: s̄q̄ exultat̄ in crimine
 Et p̄o sapiēs aduersus se iudicat̄ esse delictū suū. z tāq̄ hostiles actes: ita laq̄
 p̄sus culpaz suaz aduersantū mō sibi arbitrat̄ obistere. Quicqd̄ p̄sonuerit:
 qd̄qd̄ increpuerit̄ culpa ei p̄p̄ta semp̄ occurrit: qd̄qd̄ fuerit̄ d̄ictū aut̄ lectū. In se
 d̄ictū putat: qd̄qd̄ int̄derit̄: se n̄tu: se ocul^o signari putat: si epulet̄: si cogitat̄: si
 oret ac deprecet̄: an̄ oculos ei^o semp̄ est error p̄p̄ius. z momētis oibz culpa pul
 sat p̄sciam: nec desere: nec oblit̄scit̄: velut̄ grauis censor exagitat̄ se ferro
 re p̄peruo. Quia t̄git̄ aduersa habet̄ q̄ ip̄e sibi d̄isplicet: ip̄e sui accusator: ip̄e sui
 testis est: nec inuenit̄ q̄ fugiat: quippe se purget z stimulat. Sed hoc bone mē
 ris est vulnus sentire pcti. Nā q̄ expertes doloris sunt nō sentiūt̄ doloris acer
 bitatē: qd̄ est immedicabilis egritudinis: qui aut̄ aliquo dolore pungunt̄: sicut
 doloris sensu nō carent: ita etiā nō carent̄ sanctatis p̄fectu: vbi em̄ doloris sen
 sus: ibi etiā sensus est vite. Sentire em̄ vitalis vigoris ac muneris est. Unde Pessimū
 z ille qui errorē suū nō agnoscit: insante: furit: desipit: qui antē agnoscit̄ vtr̄q̄ signū in
 respicit̄: nō respuit̄ remedia sanctatis: sed ip̄e restringit̄: penitet̄ eū culpe de hoie ē nō
 ip̄sa semp̄ cogitat̄ z cogitando seipsum condemnat. Iustus em̄ in p̄imo: d̄io cōpūgit̄ a
 sermonis accusator est sui. Hec omnia Ambrosius. Quia sc̄ct̄sa aperte datur peccato.
 intelligit̄ q̄ conscientia viri sapientis semp̄ p̄p̄tas culpas d̄scutit̄: varios
 quoq̄ remorsus ac stimulos patitur. Contra vero insipiens: qz peccat̄ ex ha
 bitu delectatur in crimine z negligit̄ sanctatis remedia. Itē Ambrosius in
 vj. libro Hexameron. ca. vij. Pulcre hortatur nos ad d̄scutendum diligent̄ Vēs n̄ra
 us interiora cordis nostri: sic dices. Nosce teip̄m. Q̄ hō t̄ibi arēde: teip̄m sc̄ctō d̄scutien
 Hoc ē nō q̄les lacertos habetas: nō q̄ntā corp̄is fortitudinē: nō q̄tas possessio da est.

Pctā nō
 itelligere
 ē pessimū
 gen^o pcti

Signū
 potissimū
 p̄nitiōnis est
 pctā recoḡ
 scere.

Sapient
 ter viri q̄
 h̄nt̄ timor
 sus p̄cie.

Dubium primum

nes aut q̄ntā potentia: sed qualē aiā ac mentē vnde oīa p̄fliciscant: ad quā opex tuoz fructus referē. Hec Ambro. z Bern. in li. de p̄scia. c. j. ait. Ex eo em̄ vnuq̄sq; iust^o esse ic̄ipit ex q̄ sui accusator exciterit. Quap̄opt legimus sc̄m̄ illū regē ezechia q̄ vt auduit obiurgationē Esale erūpens i fontē lachrymaz penitūdinē excitauit. Nā recognoscēs seipm̄ igemuit ad dñm̄ dicens Eia.

Amarī xxxvij. ca. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine aiē mee. **Amarī** ca. aiā co. ca. nāq; aiā peccatrix cū se recogit creatorē suū grauit̄ offendisse z ex tali ḡstādo amaritudine q̄si tā diuina inspiratioe subintrante q̄ddaz suauē medicamentū pctā q̄ cō cōfict: z inde prumpit in lachrymas. Hinc singul^o: hinc gemit^o: hinc crebra misit.

sup̄sita in mortartolo p̄scitē p̄erunt. Et iō Aug. ad fragrantia odorametoz hui^o tā salūfere medicine excitat sensus nros i li. q̄ d: **Scala paradisi**: sic dices **O** felices lachryme p̄ q̄s macule interiores purgant: p̄ q̄s pctoz incēdia extingunt. Bri q̄ sic luget: qz ridebit. In lachrymis agnosce o aiā sponsum tuū. amplectere desideratū. Et itez. **O** dñe Jesu si adeo sunt dulces iste lachryme q̄ ex meozsa z d̄siderio tui excitant: q̄ dulce est gaudium qd̄ ex manifesta tui v̄sione capiet. Si adeo ē dulce flere p̄ te: q̄ dulce erit gaudere d̄ te. Sz qd̄ hm̄ol secreta colloq̄a fertm̄ in publicū: **Eur** i carnales affect^o p̄bis cōlto conamur exp̄mere: Inexp̄ta ralla nō intelligūt. Hec Aug. **O** vere res mirabil. Ex verbis medicinalib; p̄flic̄ medicina corpal: z ex venenosis medicina mortat. Sed ex venenosis pctis sil in corde p̄rit: medicina p̄flic̄ salutar. Et sic ait morat doctor Greg. in. vij. li. mora. c. xvj. **Tal** q̄ppe amaritudo p̄nie p̄cūdanti corā dī iportune igerit illicita q̄ cōmisit. **Districtū** p̄ hec iudcē ondit: sup̄p̄ctoꝝ n̄ nas incurrit/pauore animā ferit/pudore p̄fundit/mor^o illicitos increpat. q̄etē noxie securitat; turbat. Que em̄ p̄ditoz bona p̄ulit/ q̄ ipe bonis illi^o mala r̄n dit enūerat: q̄ m̄re ab eo p̄dit^o/ q̄ gratuito nutrit^o/ q̄ rōnis suba in p̄ditōe dī tar^o est/ q̄ cōditoz grā vocat^o/ q̄ seq̄ ipe vocat^o noluit. Et. j. subiungit sic. **H**z i corde iustoz amaritudo aiē linguā suā q̄ r̄to eis subtili^o loq̄t q̄nto z interi^o audit. Hec Bre. **Q̄n** q̄ ista i corde hoīs fiūt: sc̄dū est tūc deū eē p̄ grām cordi humano p̄ntē: teste **Yūd**. **U**h̄ dz hō tūc seipm̄ mag; acure ac disponere ad cō p̄uictionē q̄n sentit deū interi^o opantē: tūc etiā vt ait Amb. in li. de bono mort; Incipit d̄cedere ros sp̄s̄feti atq; i animā defluūt salubritū vnguētū p̄boꝝ ac diuersaz flagrat̄ lōge lateq; redolētia spiramina. Et sicut ait **Ber.** sup̄ **Cañ.** Paup̄tate: māsuertudine: fletu: renouat̄ in ania s̄ilitudo q̄dā z imago eternitatis. Sz p̄pe tūc incipit adesse p̄tus diuina ait **Castio**. q̄n deficere incipit p̄sum̄ p̄tio humana. Nō em̄ maior dignitas in suo del eē p̄t q̄ p̄tia infirmitatē re coḡscere atq; in suis turib; aut merit; nullā h̄re fiductā. **Jo** **Ber.** sup̄ **Cañ.** ser.

Quo cōfict vn̄ / guētū cō tritionis r. sic ait. Est q̄ vnguētū p̄ritōis d̄licera m̄tra cōplectēs. Nā sibi doloꝝ p̄ḡt tūū aiā facit: qz mouet ad cōp̄uictionē: ipa amara recordatio pctoz suoz. **Hoc** igit̄ vnguētū aiā sibi cōfict multīs irerita criminib;. Si cū incipit cogitare vias suas colligit/cōgerit/cōteritq; in mortartolo p̄sciente sue m̄tras ac vari as sp̄s pctoz suoz: z intra estuātis pector; ollā sim̄ oīa coquit igne q̄dā p̄nie z doloris vt possit dicere cū p̄pha. **E**ocaluit cor meū intra me z in meditatioe mea exar. ignis. Et h̄ v̄tq; est vnguētū q̄ aiā peccatrix sue p̄uersitōis p̄mordisa p̄dire dz plag; q̄ suis recētib; adhibere. **P**rimū nāq; sacrificiū deo: est sp̄s cō tribular^o. Et. j. ita s̄blūgit. **Nō** ē q̄ oīno ignēda: nec v̄l extimāda hm̄ol vnctio cui^o odor nō solū hoīs puocat ad correctionē: sz angelos ad exultationē iustar. **Hec** **Berū**. **S**i igit̄ (vt ait **Seneca**) animus n̄r q̄t̄ d̄te ad rōnem reddendā est vocādu tūc p̄fecto laudabilior est animus teste **Aug.** cui nota est infirmitas p̄tia q̄ ea nō respecta: menia m̄di v̄las syderū fundamēta terrarū z fastigia celoz scrutat. Et vere frustra cordis oculū erigit ad videndū deū: vt ait **Hu** go q̄ nōdū idone^o ē ad videndū seipm̄. **Redi** q̄ ad cor tuū z subtili^o discute teipz

De laudibus dauid Fo. VII.

Considera unde venis / quō vults / quō agis / quō amittis / quō tūc tūc
 p̄fic / vel quō tūc tūc / quō cogitatioibz magis incular / quō affectibz quōve sensu requirunt
 um illecebris frequētius tangeris / vel quō tērationū machinis a maligno spū ad cognō
 acri⁹ impugnat⁹. Et cū totū interioris z exterioris hoīs statū z habitū quō tūc tūc
 possibile ē plene cogueris / nō solū qual⁹ sis. veretā qual⁹ esse debeas de cognō
 tione tui poteris subleuari ad cōtemplationē dei. Propterea eximi⁹ p̄phaz da
 uid: intelligēs quō tūc valeat apud deū vera hūlitas siue recognitio infirmitat
 ris p̄prie in Ps. xxxj. ait: Dixi cōfitebor aduersum me iniusticiam meā dño: z
 tu remisisti impietate p̄ccati mei. O clementia miserantis dei. O verba aurea
 z admiranda. Non enim dixit cōfiteor: s; ait cōfitebor: nō loquit in p̄nti: s; in
 futuro: vt daret intelligi q̄ cōfessio habet annexū p̄positū cōfitebor. Et q̄ tale
 p̄positū in casu necessitat⁹ h; cōfessiois effectū. Et iō Aug. exponēs hec p̄ba da
 uid stupet z admirās: ait: O magna pietas dei vt ad solā p̄missione p̄ccatū dñi
 miserit: nondū p̄nūciat ore: et tū tam de⁹ audit in corde: q; ipm dicere q̄si q̄dā
 p̄nūciare est / vorū em̄ p opere reputat. Explana s; sic p̄ba dauid. Dixi. i. in
 corde meo firmiter deliberaui / firmiter p̄posui / firmiter statui: p̄ccatū meā reme
 morata: discussa ac p̄cogitata cōfiteri: vt corde simul z ore fatear iniusticiā me
 am aduersum me. i. accusando meipm z nō aliū. Et statim tu solus z nō alius
 p̄ dulcedine misericōdie tue remisisti impietate p̄ccati mei. Et bñ mei: q; si peccauero
 h̄ ipm meū est. Vñ Ezech. xviij. ca. Anima q̄ peccauerit / ipa moriet. Filius nō
 portabit iniquitate patris: z p̄ nō portabit iniquitate filij: sed impietas impij erit sup
 eū. Si vō a p̄ccatō surrexero: h̄ nō ex me / s; pura dñi grā est: Jō Esa. xliij. c. d; sic
 Ego sum: ego sum ipse z nō ali⁹ q̄ deleo iniquitates tuas p̄ me: supple: p̄ me
 honorandū z glorificandū. Et nota q̄ hic dicit Elías: Ego sum ad matorez
 exp̄sionē ei⁹ qd dicit / cū s; ait dauid: Et tu remisisti impietate p̄ccati mei. Tal
 est sensus. Remissio peccati est ex mera grā dei: sed p̄ccatū imputat faciet. q. d.
 Absit a me dñe vt retorqueā p̄ccatū meū in te. Et dicā: Tu deus q̄ me indumē
 to huius fragilitatis onerasti culpandus es. Absit dñe vt dicā cōstellatio vel
 influxus corporū celestū / siue homo / siue mulier / siue diabolus / aut dispositio /
 aut ordinatio / vel cōplexio ad p̄ccatū me impulit. Nam talia cogitare / dicere /
 aut credere / nō est cōfiteri iniusticiā meā aduersuz me / s; te summe bonū / sum
 me iustū / summe misericōdē de malicia inculare ad excusandas excusationes
 in peccatis. Ex dictis liquet ad purū autoritate multiplici q̄ fundamentū sal
 lutis nostre / est seipsum ac propria peccata recognoscere.

Tres reges magni p̄ccatores excitat nos ad recognoscendū p̄prias iniquitates. Et
 p̄mo p̄ponit exemplū dauid: z agit de laudibz / de lapsu / atq; de p̄nta eiusdē.

Secundo pro correctioe vite melioris sitiētis ac lāguen
 ris aie p̄bam⁹ p̄ exēpla famosissima: q̄ ad placādū trā oīporēt⁹ dī nul
 lū efficac⁹ remediū h̄i p̄t q̄ p̄ccatū sua recognoscit. Hoc aut̄ oñdīm⁹ exē
 plo triū regū / q̄ cū eēt magni p̄ccatores: p̄ sui recognitioē saluari s̄t:
 q̄ gesta in scriptur⁹ sc̄ris describunt vt suo exēplo cūcti p̄ccatores excitent ad sp̄ez
 venie. Hi sūt dauid / ezechias / z nabuchodonosor. S; videam⁹ p̄mo de re De lau
 ge dauid. Fuit igit̄ dauid rex hierlm / p̄phaz eximi⁹ / fili⁹ iesse / oī v̄tute ac grā dibus ac
 p̄dit⁹: h̄c erat natura p̄ / benign⁹ / misericors / liberal⁹ / magnanīm⁹ / pulcer valde meritis
 atq; angelic⁹ aspect⁹ / in arte musica p̄cissim⁹ / in bellicis rebz exp̄tissim⁹: ac vi
 ctoriosissim⁹ / corpe optime disposit⁹ / fort⁹ valde: vt pote q̄ leones / v̄ros / ac gl
 gātes infēct⁹: z q̄ mille aduers⁹ se machinas supauit. In eo q̄ppe tā digna tā Quante
 q̄ admirāda fuerē charismata q̄ raro i vno hoīe plūgūt. Nā i negocijs seclari sublimi s;
 b; valde idone⁹ fuit: z nihilomin⁹ in p̄replatioe rez diuinaz tot⁹ erat magnifi cat⁹ fue
 s⁹ ac diligerissim⁹: in eo parit̄ relucebat s̄a māuetudo z hūlitas: s; nō m̄n⁹ rit dauid